

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg
Christiansborg

24. november 2011

Svar på Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalgets spørgsmål nr. 19 (Alm. del) af 30. november 2011

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for sin indstilling til dagsordenen for rådsmødet (ØKOFIN) den 30. november 2011.

Svar

På dagsordenen for ECOFIN den 30. november 2011 vurderes følgende punkter at have relevans for Erhvervs-, Vækst og Eksportudvalget:

- Revision af kapitalkravsdirektivet (CRD4/CRR)
- Revision af direktiv om investorgarantiordninger
- Kommissionens forslag vedr. kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (boligkreditdirektivet)
- Bankgarantier
- Årlig vækstundersøgelse
- Kommissionens forslag til retsakter vedr. styrket eurosamarbejde mv.

Revision af kapitalkravsdirektivet (CRD4/CRR)

Forslaget om revision af kapitalkravsdirektivet er et helt centralt lovgivningsforslag på det finansielle område, som skal styrke robustheden i banker og andre kreditinstitutter gennem højere krav til kapital og likviditet. Det skal medvirke til at forhindre en gentagelse af den finansielle krise.

Forslaget blev fremsat i sommer, og forhandlingerne på teknisk niveau er ikke afsluttet. Der er derfor ikke lagt op til en substansdrøftelse, på det kommende ECOFIN. Formelt vil der foreligge en fremskridtsrapport fra det polske formandskab.

Sagen vil være en af de vigtigste prioriteringer i ECOFIN under dansk formandskab, hvor man vil arbejde for at nå frem til politisk enighed om i ECOFIN. Kapitalkravsdirektivet er hovedhjørnестenen i reguleringen af banker og andre kreditinstitutter (herunder realkreditinstitutter o.l.) i EU. Reglerne fastsætter vilkår for tilladelse til at drive bankvirksomhed, herunder kapitalkrav, solvensregler, risikostyring, tilsyn mv. De reviderede kapitalkravsregler skal konkret implementere de seneste globale bankstandarder (den såkaldte Basel III aftale) i EU. Forslaget indeholder på den baggrund en lang række skærpe-

ser af de eksisterende krav, herunder krav til mere kapital, krav om kapital af højere kvalitet, krav om indførelse af tilstrækkelige likviditetsbuffer, begrænsninger på udlåns gearing, god selskabsledelse, sanktioner mv.

De mest centrale elementer i forslaget er følgende. For så vidt angår kapital, handler ændringerne om at øge institutternes evne til at absorbere tab, f.eks. i konjunkturedgange, hvor værdien af udlån og andre aktiver falder. Det sker ved at øge kravene til den kapital, som institutterne skal holde, både i forhold til omfang og kvalitet.

Fremover skal institutternes såkaldte egentlige kernekapital udgøre mindst 4,5 pct. af instituttets risikovægtede aktiver sammenlignet med et krav på 2 pct. i dag. Egentlig kernekapital er f.eks. aktiekapital, som (modsat gæld til instituttets kreditorer) uden videre kan nedskrives, hvis værdien af instituttets udlån og andre aktiver måtte falde i værdi. Forslaget strammer også betingelserne for, hvad der må tælles med i den egentlige kernekapital, således at kun kapital, der ubegrænset og ubetinget kan absorbere tab, som f.eks. aktiekapital, kan tælles med.

Udover egentlig kernekapital kan institutterne have såkaldt hybrid kernekapital. Indskydere af hybrid kernekapital kan f.eks. under nærmere betingelser få kapitalen udbetalt igen – det gælder f.eks. de statslige kapitalindskud i de danske banker, som netop havde form af hybrid kernekapital. Det samme gælder ikke aktiekapital, og i den forstand er den hybride kernekapital ikke lige så tabsabsorberende. Den egentlige kernekapital og den hybride kernekapital udgør tilsammen kernekapitalen. Kernekapitalen skal fremover udgøre mindst 6 pct. af de risikovægtede aktiver, mod kun 4 pct. i dag. Også definitionen af hybrid kernekapital strammes op i forhold til i dag, så de mindst tabsabsorberende former udelukkes.

De nationale tilsyn vil derudover fortsat, som led i tilsynet med det enkelte institut, kunne stille såkaldte individuelle solvenskrav, hvorved det enkelte institut eventuelt vil skulle leve op til endnu højere kapitalkrav.

Oven i disse minimumskapitalkrav introduceres som noget nyt yderligere krav om såkaldte kapitalbuffer.

Der indføres to buffer, hvoraf den første er en kapitalbevaringsbuffer. Det vil være op til instituttet selv, om man vil opfylde kapitalbevaringsbufferen, men i perioder, hvor instituttet ikke lever op til kravet, begrænses instituttets mulighed for at udbetale bonusser og dividender. Kapitalbevaringsbufferen udgør 2,5 pct. i egentlig kernekapital. Jo længere instituttet er fra at opfylde dette krav, jo flere begrænsninger kommer der på instituttets muligheder for at udbetale dividender osv.

Den anden buffer er en konjunkturbetinget buffer (en "kontracyklisk" eller "konjunkturdæmpende" buffer), som skal tilskynde instituttet til at opbygge ekstra kapital i gode tider, som der kan tæres på i nedgangstider. Konkret sker dette

ved, at bufferen kun aktiveres af tilsynene i perioder med høj aktivitet i økonomien. Her vil det øgede kapitalkrav skulle modvirke, at institutterne forstærker højkonjunktoren ved at øge udlånene. Den konjunkturbetingede buffer vil som udgangspunkt ligge i niveauet 0 til 2,5 pct. i egentlig kernekapital, som aktiveres i opgangstider.

Alle de nye kapitalkrav inklusive buffere foreslås indfaset over en årrække, og vil først gælde fuldt fra 2019. Den relativt lange gennemførelsesperiode skal sikre tilstrækkelig tid til, at institutterne kan opfylde kravet.

De nye regler indfører også som noget nyt fælles krav til institutternes likviditet. De skal adressere den situation, som opstod i 2008 i kølvandet på Lehmann Brothers' konkurs, hvor ellers solvente institutter pludseligt mistede adgang til likviditet, og viste sig relativt afhængige af kortsigtet, ekstern finansiering. De nye krav skal således sikre en større grad af likviditetspolstring i de enkelte institutter.

Der indføres på denne baggrund et krav om en likviditetsbuffer (LCR – liquidity coverage ratio), som indebærer, at instituttet skal besidde tilstrækkeligt likvide aktiver til at klare en stresset markedsperiode på 30 dage. Der er lagt op til, at kravet først skal gælde fra 2015, og indtil da skal kravet kalibreres nærmere. Det skal f.eks. i mellemtiden vurderes, hvilke aktiver, der er likvide nok til at tælle med i likviditetsbufferen. Forslaget lægger op til, at Kommissionen delegeres beføjelser til at træffe den endelige beslutning herom.

Der indføres derudover et krav om tilstrækkelig stabil finansiering (NSFR – net stable funding ratio). Dette indføres for at undgå, at institutterne i for høj grad finansierer udlån og andre aktiver, der har lange løbetider, med finansiering, der har korte løbetider. I en situation med markedsuro kan dette ligeledes give ellers solvente institutter et likviditetsproblem. Det er endnu ikke fastlagt, om kravet om stabil finansiering bliver et bindende krav, og hvordan det i så fald vil være indrettet. Der vil også her være lagt op til en evalueringsperiode frem til 2015, og først i 2017 vil Rådet og Europa-Parlamentet på den baggrund tage stilling til indførelsen af et evt. krav.

Som tillæg til kapital- og likviditetskrav vil man også måle institutterne på deres samlede udlån i forhold til deres kernekapital – et såkaldt gearingsmål. Der er tale om et mål, som skal opgøre hvor mange gange større instituttets udlån er sammenlignet med instituttets kapitalgrundlag, og evt. sætte en grænse herfor. Det er dog endnu ikke fastlagt, om gearingsmålet bliver et bindende krav, og hvordan det i så fald vil skulle indrettes. Der er lagt op til, at Rådet og Europa-Parlamentet skal tage stilling hertil i 2017.

Endelig indeholder de nye regler bestemmelser til styrkelse af institutternes selskabsledelse, herunder bl.a. krav om nomineringsudvalg, der skal vurdere bestyrelsens sammensætning og kompetence, krav om mangfoldighed i bestyrelsessammensætningen (men ingen kvoter o.l.) samt begrænsninger af antallet af bestyrelsesposter, som én person kan have i forskellige institutter samti-

digt. Kravene vedr. selskabsledelse vil generelt kunne afpasses instituttets størrelse og kompleksitet.

Med revisionen af kapitalkravsreglerne er der derudover lagt op til en mere harmoniseret tilgang til sanktioner ved overtrædelser af reglerne på det finansielle område. Hensigten er at lave nogle minimumsstandarder. Der lægges i det nuværende forslag op til væsentligt højere niveauer for sanktioner, end der hidtil har været anvendt i Danmark, som et led i styrkelsen af sanktionerne ved overtrædelser af reglerne på det finansielle område. Regeringens imødeser denne styrkelse, som selvfølgelig vil skulle indarbejdes i en konkret dansk kontekst.

Danmark har fulgt tilblivelsen af Kommissionens forslag tæt. Det skyldes, at det oplæg til de nye regler, som kom fra Basel-komiteén (hvor Danmark ikke deltager), på nogle punkter var bekymrende, navnlig i forhold til hensynet til det danske realkreditsystem.

Det gjaldt især, at danske realkreditobligationer ifølge Basels udspil per definition ikke blev anset for at have ligeså høj kreditkvalitet eller være ligeså likvide som statsobligationer i relation til det nye krav om en likviditetsbuffer. For det første giver det ikke megen mening, når man ser på hvor illikvide f.eks. de udsatte eurolandes statsobligationer er. For det andet ville det betyde, at danske banker ikke længere ville kunne bruge danske realkreditobligationer i deres likviditetsbeholdning i samme omfang som de gør i dag. I stedet ville de skulle opkøbe danske statsobligationer i et urealistisk omfang. Det ville have været en stor udfordring for realkreditsystemet, og ville dermed kunne true et velfungerende og stabilt system.

Kommissionen har lyttet til de gode argumenter, der bl.a. fra dansk side er fremført. Det forslag, der drøftes i EU nu, lægger derfor op til, at man skal se objektivet på de enkelte aktivers karakteristika og herefter beslutte, om de opfylder de høje krav for at kunne tælles med som tilstrækkeligt likvide aktiver. Det forventes, at danske realkreditobligationer vil opfylde de kriterier, der vil gælde for såkaldte højlikvide aktiver. Det sås under den finansielle krise, og det ses nu under gældskrisen, hvor der er højere tillid til og mere handel i danske realkreditobligationer, end det er tilfældet for en række landes statsobligationer.

Det er helt afgørende for Danmark, at også det endelige kompromis lander på en løsning, der ikke på et usagligt grundlag skaber problemer for det danske realkreditsystem.

Forslaget lægger som nævnt op til, at der på nogle af de områder, der er mest relevant for dansk realkredit, først vil skulle træffes endelige beslutninger om indretningen af de nøjagtige krav på et senere tidspunkt, efter en observationsperiode, hvor man vil kunne vurdere, hvordan de ville kunne fungerer i praksis. Det er forventningen - og der arbejdes fra dansk side for - at der vil

være mulighed for at drøfte de endelige krav om nogle år, inden evt. ikrafttræden.

Alt i alt er der tale om et fornuftigt forslag fra Kommissionen, som regeringen generelt kan støtte inden for ovenstående rammer, og som er præciseret yderligere i det skriftlige materiale til udvalget.

Revision af direktiv om investorgarantiordninger

Investorgarantidirektivet beskytter investorer i forbindelse med værdipapirinvesteringer mod risikoen for svig, administrative forsømmelser eller driftsfejl, som gør et investeringsselskab (pengeinstitut eller lign.), der på vegne af kunder handler med værdipapirer, ude af stand til at tilbagelevere kundernes værdipapirer. Beskyttelsen dækker ikke investeringsrisici, dvs. værdimæssige tab på investeringer. Kommissionens forslag til revision af investorgarantidirektivet skal opdatere det gældende direktiv og sikre en bedre beskyttelse af investorer, bl.a. i lyset af udviklingen på de finansielle markeder og erfaringerne fra den finansielle krise.

Forslaget skal behandles efter fælles beslutningstagen mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet stemte om sin førstebehandlingsholdning i juli i år.

Forslaget øger minimumsgarantiniveaueet for de nationale ordninger (i Danmark Garantifonden for indskydere og investorer) fra EUR 20.000 til EUR 30.000, og indsætter en maksimumsdækning på EUR 100.000, som vil svare til dækningen under indskydergarantidirektivet. I det gældende direktiv om investorgarantiordninger er finansieringen af ordningerne ikke harmoniseret.

Kommissionen foreslår indeholdt som noget nyt:

- en minimumsharmonisering af ordningernes formuer på mindst 0,5 procent af værdien af dækkede midler og finansielle instrumenter, som investeringsselskaber eller investeringsforeninger opbevarer, administrerer eller forvalter.
- at ordningerne skal finansieres fuldt ud af opsparede bidrag, dvs. forudfinansieres, og målniveaueet nås indenfor en 10-årig periode.
- at der skal kunne opkræves ekstraordinære bidrag på op til 0,5 pct. af de omfattede midler og finansielle instrumenter, hvis målniveaueet er utilstrækkeligt til at opfylde bestemmelserne i de nationale ordninger.
- at ordningerne som sidste udvej skal have mulighed for at låne fra andre landes garantiordninger, når ordningens øvrige finansieringskilder er udtømte.

I Rådets kompromis har man helt fjernet harmoniseringen af finansieringen af investorgarantiordningerne. Det skyldes, at landene generelt ser forskelligt på behovet for harmoniseringen af finansieringen af ordningernes formuer, både når det gælder målniveau for fondenes formuer og forudfinansiering. I stedet fastsættes fælles overordnede principper for finansiering, således at medlemslandene sikrer, at den fornødne finansiering er til stede. Der lægges i kompromisforslaget op til, at Kommissionen skal se på behovet for harmonisering af

finansieringen igen om et par år. Forslaget udbygger kravene for investerings-selskabers information til investorer om ordningernes dækning og indfører desuden frister for udbetaling af garantibeløb samt bestemmelser om en mulig delvis udbetaling, når et krav er behørigt efterprøvet.

Regeringen støtter generelt det foreliggende kompromis. Harmoniseringen af investorgarantiordningernes finansiering indgår ikke i det nuværende forslag. Europa-Parlamentet støtter dog en sådan harmonisering. Derfor kan spørgsmålet blive aktuelt i de videre forhandlinger. Regeringen kan støtte harmonisering under forudsætning af, at der fastsættes et passende lavt målniveau for fondenes størrelser, og at den minimale risiko for udbetalinger i visse medlemslande tages i betragtning ved fastsættelse af målniveaue.

Kommissionens forslag vedr. kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (boligkreditdirektivet)

Kommissionen har i marts 2011 fremsat forslag om et nyt direktiv om kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse. Initiativet skal ses som et led i at skabe et mere velfungerende indre marked for boliglån og komplementerer forbrugerkreditdirektivet fra 2008. I lyset af den finansielle krise finder Kommissionen desuden, at der er behov for at fokusere på bedre forbrugerbeskyttelse og reducere kreditrisikoen for kreditorer.

Forslaget indeholder blandt andet

- Krav om at kreditformidlere (fx formidlere af boliglån) og kreditgivere, som ikke er kreditinstitutter (fx finansieringsselskaber) skal have en tilladelse, før de må yde eller formidle boliglån til forbrugere,
- Krav vedrørende den informationsudveksling, der skal finde sted mellem kreditor og forbrugere i forbindelse med boliglån,
- Krav vedrørende grundige kreditvurderinger af den potentielle låntager,
- Krav om at forbrugeren får ret til førtidig indfrielse af sit lån,
- Bestemmelser vedrørende om udenretslig tvistløsning, fx via et klagenævn.

Forventningen er, at formandskabet vil afsøge muligheden for at nå enighed om en generel indstilling for Rådet på COREPER i december 2011. Det forventes, at der vil kunne opnås enighed blandt medlemslandene om det foreliggende kompromisforslag. Herefter vil dialogforhandlingerne med Europa-Parlamentet blive indledt.

Regeringen støtter generelt det foreliggende kompromisforslag, som generelt vurderes at ligge på linje med eksisterende danske regler. Forslaget vil dog bl.a. indebære, at kreditformidlere og kreditgivere, som ikke er kreditinstitutter, fremover skal have tilladelse, før de må yde eller formidle boliglån til forbrugere og underlægges et mere vidtgående tilsyn, ligesom betingelserne for at yde rådgivning strammes. Regeringen vurderer, at forslaget i lyset af erfaringerne fra den finansielle krise generelt vil kunne bidrage til i højere grad at sikre ansvarlighed i långivningsprocessen, forbedre forbrugerbeskyttelsen og styrke det indre marked. Regeringen kan generelt støtte, at forbrugerne har ret til førtidig indfrielse af deres lån, fordi dette gør det muligt for forbrugerne at komme

ud af u hensigtsmæssige lån. Det er i den forbindelse imidlertid af afgørende betydning, at den hidtidige danske praksis for indfrielse af lån med pant i fast ejendom kan opretholdes, herunder særligt at kunne indfri variabelt forrentede realkreditlån ved at købe de bagvedliggende obligationer tilbage til markedskurs. Dette vurderes at være tilfældet i det foreliggende kompromisforslag.

Bankgarantier

Der ventes ikke længere at være et dagsordenspunkt vedr. forberedelse af Det Europæiske Råd 9. december, som det ellers er fremgået af det oversendte notat. ECOFIN ventes dog under alle omstændigheder at have en drøftelse af bankgarantier i opfølgning på den plan vedrørende rekapitaliseringer og bankgarantier, der blev aftalt på EU-topmødet 26. oktober 2011 på baggrund af drøftelsen i ECOFIN 22. oktober 2011. Der ventes at være tale om en uformel drøftelse heraf, idet det er uklart, om der kan opnås enighed nu.

Hvad angår eventuelle bankgarantier, drøftes fortsat forskellige modeller for en koordineret løsning. Der er ingen tvivl om, at bankernes finansieringssituation er vanskelig som følge af de aktuelle statsgældsproblemer i en række euro-lande, som skaber usikkerhed om sundheden af balancen i de banker, der holder mange statsobligationer fra de mest udsatte lande.

Et flertal af landene, herunder Danmark, støtter en model med frivillige nationale garantier inden for nogle fælles rammer. Regeringen lægger således vægt på, at det naturligvis bør være op til de enkelte lande at beslutte, om man vil indføre garantier om nødvendigt. Det bør i givet fald også være landene selv, der konkret beslutter tildeling af garantier til de enkelte institutter. Regeringen støtter desuden, at evt. garantier ydes inden for rammerne af fælles aftalte minimumskrav til priser og øvrige vilkår, så der sikres lige konkurrencevilkår og fornuftige incitament. Det kan være en god idé med en rolle for EU-banktilsynsmyndigheden EBA vedr. koordinering og udveksling af information.

Kommissionen, ECB og EBA samt enkelte lande, særligt de mest udsatte ift. gældskrisen, finder, at en robust model forudsætter, at de deltagende lande i fællesskab helt eller delvist hæfter for eller fordeler evt. tab på garantierne. Modellen, der opererer med et element af fælles hæftelse er u hensigtsmæssigt og et flertal af landene, herunder Danmark, er imod. Det synes derfor afgjort, at der bliver tale om den første model med nationale, men koordinerede garantier, som et klart flertal af landene støtter.

Årlig vækstundersøgelse

Kommissionen offentliggjorde den 23. november sin Årlige Vækstundersøgelse, der er udgangspunktet for det Europæiske Semester, den nye ramme for de økonomiske samarbejdsprocesser i EU. Der vil på ECOFIN den 30. november være en kort orientering om vækstundersøgelsen. Substansdrøftelsen vil finde sted på ECOFIN i januar og februar, hvor der skal udarbejdes rådskonklusioner til brug for det Europæiske Råd i starten af marts 2012.

Kommissionens vækstundersøgelse skitserer de overordnede udfordringer som alle EU-lande står over for, og kommer med en lang række generelle anbefalinger til EU-landene. Vækstundersøgelsen indeholder ikke landespecifikke anbefalinger, men nævner hvilke lande, som indenfor de forskellige områder har de største udfordringer og derfor også i højere grad bør tage højde for anbefalingerne.

Kommissionen anbefaler, at arbejdet i EU og medlemslandene koncentrerer sig om de 5 følgende prioriteter:

- Finanspolitisk konsolidering, som er differentieret efter de enkelte landes udfordringer og som understøtter den økonomiske vækst.
- Normalisering af likviditets- og låneforholdene i det finansielle system.
- Fremme af tiltag, der styrker vækst og produktivitet på kort og længere sigt.
- At tage hånd om arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser som følge af krisen.
- Modernisering af den offentlige sektor.

Under hver af de fem prioriteter kommer Kommissionen med en række generelle anbefalinger til medlemslandene. Anbefalingerne er uddybet i fire supplerende rapporter der i mere detaljeret grad skitserer udfordringerne for medlemslandene og konkretiserer anbefalingerne.

I starten af det danske formandskab skal Rådet vedtage konklusioner, som indeholder anbefalinger på basis af Kommissions Vækstundersøgelse, og som forelægges for stats- og regeringscheferne på DER starten af i marts. Medlemslandene ventes efterfølgende at tage højde for anbefalingerne, når de i april fremlægger deres stabilitets- og konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer. Danmark har allerede lagt kursen med en ansvarlig finanslov, der samtidig adresserer en lang række af Kommissionens anbefalinger med bl.a. arbejdsmarkedsreformer og tiltag, der søger at øge beskæftigelsen.

Kommissionens forslag til retsakter vedr. styrket eurosamarbejde

Kommissionen ventes på det kommende ECOFIN at præsentere den pakke af forslag, som Kommissionen har offentliggjort den 23. november 2011, som opfølgning på dele af beslutningerne vedr. et styrket eurosamarbejde vedtaget på eurotopmødet den 26. oktober 2011. Der skal ikke ske en vedtagelse af forslagene på ECOFIN. Forslagene vedrører kun eurolandene. Danmark vil pga. vores undtagelse i eurosamarbejdet ikke være omfattet af de to forslag til retsakter, ligesom Danmark heller ikke vil have stemmeret i sagen.

Kommissionen har offentliggjort to forslag til retsakter; *forslag til forordning vedr. budgetopfølgning* og *forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande i låneprogrammer mv.* Kommissionen har samtidig fremlagt *en grøn bog vedr. "stabilitetsobligationer"*.

I forhold til Kommissionens forslag til *forordning om budgetopfølgning*, så har Kommissionen overordnet lagt op til 1) en fælles tidslinje for eurolandenes budgetproces, 2) at eurolandene skal indføre bindende nationale finanspoliti-

ske regler, der implementerer landenes mellemfristede budgetmål, 3) at eurolande årligt skal indlevere en budgetplan for det kommende år, hvor ud fra Kommissionen og eurogruppen kan udtale sig, og 4) at der indføres øget budgetovervågning af eurolande i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud i form af, at landene løbende skal rapportere til Kommissionen om deres implementering af henstillinger og pålæg.

I forhold til Kommissionens forslag til *forordning vedr. styrket overvågning af eurolande i låneprogrammer mv.*, lægger Kommissionen overordnet op til øget økonomisk og finanspolitisk overvågning af eurolande og eurolande med EU-låneprogrammer, der oplever finansieringsvanskeligheder eller finansiell uro. Kommissionen lægger op til, at den øgede overvågning skal indebære, at det pågældende land regelmæssigt skal fremsende detaljerede redegørelser til Kommissionen og den økonomiske og finansielle komite.

Kommissionens *grøn bog vedr. "stabilitetsobligationer"* afsøger mulighederne for at eurolandene fælles udsteder stabilitetsobligationer. Grønbogen anerkender bl.a., at de enkelte eurolandes incitament til at sikre sund finanspolitik og et lavt gælds niveau vil blive påvirket af en fælles udstedelse af stabilitetsobligationer. Grønbogen ventes at være i høring frem til starten af 2012, hvorefter Kommissionen evt. vil udarbejde en revideret grøn bog og evt. fremsætte lovgivningsforslag.

Regeringen ventes at kunne tage Kommissionens præsentation af sin pakke af forslag til efterretning. Selv om Danmark ikke vil blive omfattet af forslagene, så støtter regeringen i princippet forslag, der understøtter sunde og holdbare offentlige finanser i euroområdet i overensstemmelse med de fælles regler. En nærmere vurdering af forslagene vil dog afhænge af, hvordan de konkrete forslag tænkes implementeret i praksis.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager